

2. Καὶ ὁ Ἑρμείας Ἑρμῆς ἔφη λέγεται θεῶν ἐν Αἰγύπτῳ γράμματα πρῶτος εὗρεῖν· διὸ καὶ τὸ τῶν γραμμάτων Αἰγύπτιοι πρῶτον ἴβιν γράφουσιν, ὡς Ἑρμῆ προσήκουσαν, οὐκ ὀρθῶς κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν ἀναύδω
 5 καὶ ἀφθόγγῳ προεδρίαν ἐν γράμμασιν ἀποδόντες. Ἑρμῆ
 F δὲ μάλιστα τῶν ἀριθμῶν ἡ τετρας ἀνάκειται, πολλοὶ δὲ καὶ τετράδι μηνὸς ἵσταμένου γενέσθαι τὸν θεὸν ἱστοροῦσιν· τά τε δὴ πρῶτα καὶ Φοινίκηια διὰ Κάδμον ὀνομασθέντα τετράκις ἢ τετρας γενομένη παρέσχεν, καὶ τῶν αὐθις
 10 ἐφευρεθέντων δὲ Παλαμήδης τε πρότερος τέτταρα καὶ Σιμωνίδης αὐθις ἄλλα τοσαῦτα προσέθηκεν. καὶ μὴν ὅ<τι> πάντων ἀριθμῶν πρῶτος τέλειος ἢ μὲν τριάς ὡς ἀρχὴν καὶ μέσον ἔχουσα καὶ τέλος, ἢ δ' ἑξὰς ὡς ἴση τοῖς αὐτῆς μέρεσι γινομένη, δῆλόν ἐστι· τούτων τοίνυν ἢ μὲν
 15 ἑξὰς ὑπὸ τῆς τετραδος, <ἢ δὲ τριάς ὑπὸ τῆς ὀγδοάδος> πολλαπλασιασθεῖσα, πρῶτου κύβου πρῶτος τέλειος, τὸ τῶν τεττάρων καὶ εἴκοσι παρέσχηκε πλήθος.

3. Ἐτι δ' αὐτοῦ λέγοντος ὁ γραμματιστῆς Ζωπυρίων δῆλος ἦν καταγελῶν καὶ παρεφθέγγετο· παυσαμένου δ'
 20 οὐ κατέσχευ ἀλλὰ φλυαρίαν τὰ τοιαῦτα πολλὴν ἀπεκάλει· |
 739 μηδενὶ γὰρ λόγῳ συντυχία δέ τινι καὶ τὸ πλήθος τῶν γραμμάτων γεγονέναι τοσοῦτον καὶ τὴν τάξιν οὕτως ἔχουσαν, ὥσπερ, ἔφη, καὶ τὸ τῆς Ἰλιάδος τὸν πρῶτον στίχον τῷ τῆς Ὀδυσσεΐας ἰσοσύλλαβον εἶναι καὶ πάλιν τῷ τελευταίῳ
 25 τὸν τελευταῖον ἐκ τύχης καὶ αὐτομάτως ἐπηκολουθηκέναι.